Súd:	Správny súd v Košiciach
Spisová značka:	5Sf/4/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8021200505
Dátum vydania rozhodnutia:	29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Petra Vysaníková
ECLI:	ECLI:SK:SpSKE:2026:8021200505.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Vysaníkovej a členov senátu JUDr. Jozefa Sába, PhD. a JUDr. Eriky Klimekovej v právnej veci žalobcu: A. B. - Club Hotel OLYMPIA, IČO: 14 285 410, s miestom podnikania v C., C. XXX/XX, právne zastúpeného: JUDr. Marek Radačovský, advokát so sídlom v Košiciach, Žriedlová 3, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná 63, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 339855/20201 zo dňa 15.07.2021 takto

r o z h o d o l :

Z r u š u j e rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 339855/2021 zo dňa 15.07.2021 ako aj rozhodnutie Daňového úradu Prešov č. 100671064/2020 zo dňa 10.03.2020 a vec v r a c i a Daňovému úradu Prešov na ďalšie konanie.

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania vrátane trov kasačného konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Správnou žalobou zo dňa 17.09.2021 doručenou Krajskému súdu v Prešove (ďalej a j pôvodný správny súd) dňa 18.09.2021 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 339855/2021 zo dňa 15.07.2021, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Prešov č. 100671064/2020 zo dňa 10.03.2020 (ďalej aj prvostupňové správne rozhodnutie alebo rozhodnutie správcu dane) o uložení pokuty vo výške 300 eur žalobcovi za správny delikt podľa § 38 ods. 1 písm. f/ zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov (ďalej aj zákon č. 431/2002 Z. z.) za to, že za kontrolované účtovné obdobie rok 2016 účtovná jednotka neviedla účtovníctvo podľa § 8 zákona č. 431/2002 Z. z. a toto porušenie malo vplyv na nesprávne vykázanie skutočností v účtovnej závierke. Žalobca žiadal, aby súd rozhodol tak, že zruší rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správcu dane a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznanie úplnej náhrady trov konania a priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

administratívne konanie

2. Daňový úrad Prešov (ďalej aj správca dane) vykonal za účtovné obdobie 2016 u žalobcu kontrolu dodržiavania ustanovení zákona č. 431/2002 Z. z. O výsledku kontroly vyhotovil správca dane protokol č. 100329994/2019, následne dňa 11.04.2019 vydal rozhodnutie č. 100861280/2019, ktorým podľa § 38 ods. 2 písm. b/ bod 2. zákona č. 431/2002 Z. z. uložil žalobcovi pokutu vo výške 300 eur za správny delikt uvedený v § 38 ods. 1 písm. f/ zákona č. 431/2002 Z. z. Žalovaný rozhodnutím č. 101805593/2019 zo dňa 24.07.2019 rozhodnutie Daňového úradu Prešov č. 100861280/2019 zo dňa 11.04.2019 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Po vrátení veci na ďalšie konanie správca dane vykonal v rámci vyrubovacieho konania úkony na dani z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie 2016 a tieto použil v zmysle § 24 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj Daňový poriadok) v konaní týkajúcom sa kontroly dodržiavania ustanovení zákona č. 431/2002 Z. z. za účtovné obdobie rok 2016 u žalobcu. Vypočul zamestnancov žalobcu, ktorí evidovali pokladničné doklady v zmysle technickej expertízy v zdaňovacom období roku 2016, vypočul servisného technika elektronickej registračnej pokladnice (ďalej aj ERP) servisnej organizácie Asseco Solutions, a.s. a za účasti žalobcu správca dane uskutočnil ústne pojednávanie so zamestnancami Colného úradu Bratislava, oddelenia certifikácie a forenznej analýzy, ktorí vykonali expertízu ERP žalobcu. Následne dňa 10.03.2020 vydal rozhodnutie č. 100671064/2020 (ďalej aj prvostupňové správne rozhodnutie alebo rozhodnutie správcu dane), ktorým podľa § 38 ods. 2 písm. b/ bod 2. zákona č. 431/2002 Z. z. uložil žalobcovi pokutu vo výške 300 eur za správny delikt uvedený v § 38 ods. 1 písm. f/ zákona č. 431/2002 Z. z. za kontrolované účtovné obdobie rok 2016 za to, že účtovná jednotka (žalobca) neviedol účtovníctvo podľa § 8 zákona č. 431/2002 Z. z. a toto porušenie malo vplyv na nesprávne vykázanie skutočností v účtovnej závierke.

4. Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že žalobca neviedol účtovníctvo v súlade so zákonom č. 431/2002 Z. z. a týmto konaním porušil:
- § 8 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 v nadväznosti na § 2 ods. 2, § 3 ods. 1, ods. 3, § 7 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 1, ods. 2 a ods. 3, § 15 ods. 2 písm. b/ a c/ zákona č. 431/2002 Z. z. ako i § 3 a § 4 Postupov účtovania pre podnikateľov účtujúcich v sústave jednoduchého účtovníctva,
- § 8 ods. 1, v nadväznosti na § 2 ods. 2, § 3 ods. 1, § 11 ods. 1, ods. 2 a ods. 3, § 15 ods. 2 písm. c/ zákona č. 431/2002 Z. z. a § 3 a § 4 Postupov účtovania pre podnikateľov účtujúcich v sústave jednoduchého účtovníctva.
Podľa správcu dane žalovaný vedome ovplyvňoval výšku svojich príjmov, ako aj výdavkov, čo svedčí o neúplnosti vedenia účtovníctva.

5. O odvolaní podanom žalobcom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. 339855/2021 zo dňa 15.07.2021 (ďalej aj napadnuté rozhodnutie alebo preskúmavané rozhodnutie) tak, že rozhodnutie správcu dane potvrdil. Konštatoval, že sú nedôvodné námietky žalobcu, že neporušil príslušné ustanovenia zákona č. 431/2002 Z. z., ani postupy účtovania pre podnikateľov účtujúcich v sústave jednoduchého účtovníctva a nespáchal žiadny správny delikt. Za porušenie vyššie uvedených ustanovení zákona č. 431/2002 Z. z. bol správca dane povinný uložiť pokutu podľa § 38 ods. 2 písm. b/ bodu 2 tohto zákona. Daňový úrad Prešov postupoval pri určení výšky pokuty vsunie 300 eur podľa § 38 ods. 7 zákona č. 431/2002 Z. z., prihliadal na závažnosť, mieru zavinenia, čas trvania, následky a okolnosti spáchania správneho deliktu. Prihliadal aj na skutočnosť, či žalobca v súlade s § 3 ods. 1 vykonal účtovanie opravy chyby za kontrolované účtovné obdobie v iných účtovných obdobiach a konštatoval, že následky spáchania správneho deliktu viedli k nesprávnosti účtovnej závierky. Správca dane pri uložení pokuty postupoval v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a v súlade so základnými zásadami daňového konania podľa § 3 Daňového poriadku.

súdne konanie

6. V správnej žalobe zo dňa 17.09.2021 žalobca namietal:
- nulitu napadnutého rozhodnutia (ako aj prvostupňového rozhodnutia), nakoľko žalobca nebol vo vydaných rozhodnutiach správne označený - v rozhodnutiach nebol uvedený jeho kompletný názov „A. B. - Club Hotel OLYMPIA“, ale iba „A. B.“;
- nulitu protokolu z daňovej kontroly, pretože neobsahuje označenie sídla správcu dane;
- nezákonnosť dôkazov, z ktorých žalovaný pri vydávaní rozhodnutia vychádzal - konkrétne dôkazov vykonaných vo vyrubovacom konaní (výsluchy svedkov, ako aj zamestnancov colnej správy, ktorí vykonali odbornú expertízu ERP);
- hodnotenie výpovedí svedkov, ktoré žalovaný dezinterpretoval, a teda odôvodnenie rozhodnutia nemá podľa žalobcu oporu vo vykonanom dokazovaní;
- nezákonný prenos dôkazného bremena na žalobcu, nakoľko žalovaný nesie v tomto daňovom konaní dôkazné bremeno na preukázanie tvrdených skutočností, a síce že žalobcovi vznikla daňová povinnosť na základe toho, že reálne prijímal zdaniteľné plnenia;

- žalovaný vychádzal aj z dôkazov - výpovede svedkov, ktoré nie sú relevantné pre skúmané zdaňovacie obdobie;
- žalovaný nehodnotil dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a zároveň aj v rozpore s ich skutočným obsahom;
- v daňovom konaní nebol produkovaný jediný dôkaz, ktorý by potvrdil prítomnosť nefiskálnej tlačiarne v prevádzke žalobcu v posudzovanom zdaňovacom období;
- spochybnil výsledky expertízy ERP, nakoľko z jej obsahu nemal za preukázané, že falošné pokladničné doklady boli reálne vytlačené;
- nebolo rozhodnuté o vznesenej námietke zaujatosti proti zamestnancom správcu dane a zároveň boli vykonané výsluchy svedkov v čase, kedy o tejto námietke nebolo rozhodnuté;
- výsluch svedkov - zamestnancov colnej správy bol vykonaný nezákonným spôsobom (bol vykonaný v čase, kedy nebolo rozhodnuté o žalobcom vznesenej námietke zaujatosti a zároveň správca dane vypočúval oboch svedkov naraz);
- správcom dane nebola preukázaná reálna existencia tržby a jej prijatie žalobcom na základe falošných podkladničných dokladov, v konaní absentoval akýkoľvek dôkaz, ktorý by preukazoval túto skutočnosť, preto napadnuté rozhodnutie je v rozpore s obsahom administratívneho spisu;
- žalovaný nevyhovel návrhu žalobcu na vykonanie dokazovania a tento postup náležite neodôvodnil
- žalobca navrhoval vykonať znalecké dokazovanie týkajúce sa ERP nezávislým súdnym znalcom, žalobca zároveň vytkol žalovanému, že mu nebolo umožnené zúčastniť sa na vykonanom znaleckom dokazovaní ERP;
- žalovaný vychádzal vo svojom rozhodnutí z výsledkov miestneho zisťovania dňa 23.10.2017, avšak podľa názoru žalobcu v danom prípade absentuje časový súvis týchto zistení so zdaňovacím obdobím, ktoré je predmetom tohto konania.

7. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 07.12.2021 uviedol, že žalobné námietky sú identické s námietkami uvedenými v odvolaní proti napadnutému rozhodnutiu, s ktorými sa žalovaný v napadnutom rozhodnutí podrobne vysporiadal a v podrobnostiach odkázal na preskúmavané rozhodnutie.

8. Žalobca v replike zo dňa 23.03.2022 zotrval na žalobných dôvodoch.

9. Replika žalobcu bola žalovanému doručená dňa 26.04.2022. Žalovaný nevyužil právo na podanie dupliky.

10. Pôvodný správny súd uznesením č. k. 1S/49/2021-67 zo dňa 13.01.2022 návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietol. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.02.2022.

11. Pôvodný správny súd na pojednávaní dňa 08.11.2022 rozsudkom č. k. 1S/49/2021-90 (ďalej aj rozsudok pôvodného správneho súdu) rozhodol tak, že zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 339855/2021 zo dňa 15.07.2021 ako aj rozhodnutie Daňového úradu Prešov, pobočka Poprad č. 100671064/2020 zo dňa 10.03.2020 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň žalobcovi priznal úplnú náhradu trov konania voči žalovanému.

12. Proti rozsudku pôvodného správneho súdu podal žalovaný kasačnú sťažnosť, o ktorej po vyjadrení žalovaného rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 5Sfk/47/2023 zo dňa 19.12.2024 tak, že rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/49/2021-90 zo dňa 08.11.2022 zrušil a vec vrátil Správnemu súdu v Košiciach na ďalšie konanie. Kasačný súd dospel k záveru, že rozsudok Krajského súdu v Prešove vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Po vrátení veci správnemu súdu v ďalšom konaní uložil žalobu nanovo posúdiť a vecne prejednať.

13. S účinnosťou od 01.06.2023 začal svoju činnosť Správny súd v Košiciach (ďalej aj správny súd alebo súd). V súlade s § 3 ods. 3 písm. c/ zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Košiciach a Krajského súdu v Prešove na Správny súd v Košiciach vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Od 01.06.2023 je teda na konanie v predmetnej veci príslušný Správny súd v Košiciach, kde je vec vedená pod sp. zn. 5Sf/4/2025.

právne posúdenie veci správnym súdom

14. Správny súd po vrátení veci kasačným súdom na ďalšie konanie, po opätovnom preskúmaní správnej žaloby, vyjadrení účastníkov konania k nej a obsahu administratívneho spisu dospel k záveru, že preskúmavané rozhodnutie by mohlo byť postihnuté vadou trestania podľa § 195 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj SSP), a to vo vzťahu k možnému porušeniu trestnoprávnych princípov v správnom konaní, konkrétne princípu určitosti, zrozumiteľnosti a presnej špecifikácie popisu skutku vo výroku prvostupňového rozhodnutia, ktorým mal žalobca spáchať správny delikt podľa § 38 ods. 1 písm. f/ zákona č. 431/2002 Z. z. za kontrolované účtovné obdobie 2016. V súlade s § 196 SSP súd vyzval žalobcu ako aj žalovaného na vyjadrenie k možnému obsahu uvedenej vady trestania v preskúmavanej veci.

15. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 16.12.2025 uviedol, že správne orgány zákonne, určito, zrozumiteľne a presne tak ako je správny delikt špecifikovaný v zákone č. 431/2002 Z.z. uviedli tento vo výroku svojich rozhodnutí. S poukazom na § 63 ods. 3 písm. c/ a d/ Daňového poriadku žalovaný konštatoval, že výroky rozhodnutí spĺňajú taxatívne vymedzené náležitosti výroku rozhodnutí podľa Daňového poriadku.

16. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 12.01.2026 uviedol, že výrok rozhodnutia správcu dane obsahuje len odkazy na ustanovenia zákona č.431/2002 Z. z., úplne absentuje opis konania žalobcu, ktoré by malo údaje napĺňať znaky správneho deliktu, ktoré sú uvedené v ustanovení § 38 odsek 1 písmeno f/ zákona č. 431/2002 Z. z. Bez konkrétnej identifikácie a špecifikácie skutku nie je možné zistiť, či opísané konanie napĺňa obsah normy, ktorá takéto prípadné konanie sankcionuje.

17. Súd bez nariadenia pojednávania (v súlade s § 107 ods. 2 SSP), vyhlásil dňa 29.01.2026 rozsudok (oznámenie o termíne verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené dňa 19.01.2026), ktorým napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové správne rozhodnutie zrušil a vec vrátil správcovi dane na ďalšie konanie.

18. Predmetom súdneho prieskumu je napadnuté rozhodnutie žalovaného, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správcu dane u uložení pokuty žalobcovi vo výške 300 eur „za správny delikt uvedený v § 38 ods. 1 písm. f) zákona č. 431/2002 Z.z. za kontrolované účtovné obdobie rok 2016 za to, že účtovná jednotka neviedla účtovníctvo podľa § 8 citovaného zákona a toto porušenie malo vplyv na nesprávne vykázanie skutočností v účtovnej závierke.“

19. Podľa § 38 ods. 1 písm. f/ zákona č. 431/2002 Z.z., správneho deliktu sa dopustí účtovná jednotka, ak neviedla účtovníctvo podľa § 8 a toto porušenie malo vplyv na nesprávne vykázanie skutočností v účtovnej závierke.

20. Podľa § 38 ods. 2 písm. b/ bod 2. zákona č. 431/2002 Z. z., daňový úrad uloží pokutu za správny delikt podľa odseku 1 písm. b/ až f/ do 2 % z celkovej sumy majetku vykázanej vo výkaze o majetku a záväzkoch zostavenom za kontrolované účtovné obdobie; najviac 1 000 000 eur.

21. Podľa § 38 ods. 7 zákona č. 431/2002 Z. z., pri ukladaní pokuty podľa odseku 2 daňový úrad prihliada na závažnosť, mieru zavinenia, čas trvania, následky a okolnosti spáchania správneho deliktu. Daňový úrad pri ukladaní pokuty za kontrolované účtovné obdobia prihliada na skutočnosť, či účtovná jednotka v súlade s § 3 ods. 1 vykonala účtovanie opravy chyby za kontrolované účtovné obdobie v iných účtovných obdobiach. Daňový úrad prihliada aj na to, ak účtovná jednotka do začatia kontroly podľa osobitného predpisu písomne oznámi daňovému úradu obsah a sumu vykonanej opravy chyby za kontrolované účtovné obdobie účtovanej v bežnom účtovnom období.

22. Podľa § 63 ods. 3 Daňového poriadku, ak tento zákon alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, rozhodnutie musí obsahovať
a/označenie orgánu, ktorý rozhodnutie vydal,
b/číslo a dátum rozhodnutia,
c/meno, priezvisko, adresu trvalého pobytu fyzickej osoby, o ktorej právach a povinnostiach sa rozhodovalo, alebo obchodné meno a sídlo právnickej osoby, o ktorej právach a povinnostiach sa rozhodovalo, identifikačné číslo organizácie a identifikačné číslo daňového subjektu, ak mu bolo pridelené pri registrácii, alebo iný identifikátor pridelený správcom dane, ak fyzická osoba nemá povinnosť registrácie alebo nemá povinnosť evidencie podľa osobitného predpisu;33) ak ide o zahraničnú fyzickú osobu dátum narodenia alebo iný údaj identifikujúci túto osobu a ak ide o zahraničnú

právnickú osobu, ktorá nemá identifikačné číslo organizácie, použije sa iný údaj identifikujúci túto právnickú osobu,
d/výrok, ktorý obsahuje údaje podľa písmena c), rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodovalo, lehotu plnenia, ak sa ukladá povinnosť plniť, rozhodnutie o náhrade nákladov správy daní podľa § 12, a ak ide o peňažné plnenie, aj sumu a číslo účtu, na ktorý má byť suma zaplatená,
e/poučenie o mieste, lehote a forme podania odvolania s upozornením na prípadné vylúčenie odkladného účinku,
f/vlastnoručný podpis oprávnenej osoby s uvedením jej mena, priezviska a funkcie a odtlačok úradnej pečiatky; ak sa rozhodnutie vyhotovuje v elektronickej podobe, neobsahuje vlastnoručný podpis a odtlačok úradnej pečiatky, ale sa autorizuje podľa osobitného predpisu.

22. Súd po preskúmaní obsahu administratívneho spisu dospel k záveru, že výrok rozhodnutia správcu dane neobsahuje presný popis skutku, ktorým mal žalobca spáchať správny delikt uvedený v § 38 ods. 1 písm. f/ zákona č. 431/2002 Z. z. za kontrolované účtovné obdobie rok 2016. Hoci možno pripustiť, že konanie o správnom delikte podľa zákona č. 431/2002 Z. z. má svoje špecifiká (primárne sa naň vzťahuje Daňový poriadok), predovšetkým súd poukazuje na tú skutočnosť, že rozhodovanie o deliktoch vo svojej podstate predstavuje tie správne konania, pri ktorých správny orgán podľa osobitného zákona rozhoduje nielen o vine ale aj o uložení sankcie. V zmysle právneho poriadku mala byť súčasťou výroku skutková veta obsahujúca popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu spáchania tak, aby tento skutok nemohol byť zamenený s iným, pričom nepostačuje, ako v preskúmavanej veci, že skutok je vymedzený v jednotlivých častiach odôvodnenia ako aj v protokole, nakoľko presná špecifikácia skutku nie je uvedená vo výroku prvostupňového správneho rozhodnutia.

23. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že pri ukladaní pokút za správny delikt (rovnako ako v prípade trestného činu pri formulácii výroku o vine v trestnom rozsudku) je povinnosťou správneho orgánu vo výroku rozhodnutia presne vymedziť a opísať skutok, v ktorom sa vidí naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu, uviesť právnu kvalifikáciu správneho deliktu a uviesť ustanovenie právneho predpisu, na základe, ktorého správny orgán rozhodol (napríklad rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sž/128/95). Ak je zákonným spôsobom presne, spoľahlivo, úplne preukázané, že sa daný subjekt dopustil zakázaného konania, a že takto vymedzený skutok naplnil všetky skutkové znaky správneho deliktu, môže správny orgán uložiť sankciu. Je nepochybné, že výrok každého rozhodnutia, v ktorom príslušný orgán rozhoduje o porušení zákonom uloženej povinnosti s oprávnením/povinnosťou uložiť za protiprávne konanie sankciu, musí obsahovať presný a nezameniteľný popis skutku – konania, ktoré je protiprávne, a ktoré spĺňa formálne skutkové znaky deliktu. Tento princíp je výslovne premietnutý v § 163 ods. 3 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku ako aj § 77 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Aj keď neexistuje ucelená právna úprava správnych deliktov v slovenskom práve, je nepochybné, že vzhľadom na povahu a „trestný“ charakter konania o správnom delikte, musia sa spomenuté požiadavky týkajúce sa náležitosti výrokovej časti rozhodnutia aplikovať aj v konaní o správnom delikte podľa zákona č. 431/2002 Z.z.

24. Žalovaný pri vydaní napadnutého rozhodnutia (ani správca dane pri vydaní prvostupňového rozhodnutia) sa vyššie uvedeným neriadil. Správca dane vo výroku rozhodnutia uviedol len právnu kvalifikáciu správneho deliktu podľa § 38 ods. 1 písm. f/ zákona č. 431/2002 Z. z., teda úplne opomenul uviesť presný a nezameniteľný popis skutku vo výrokovej časti rozhodnutia, ktorým mal žalobca naplniť skutkovú podstatu predmetného správneho deliktu, napriek tomu že skutok musí byť jednoznačne a nezameniteľne vo výroku rozhodnutia opísaný.

25. Súd poukazuje aj na ustálenú judikatúru najvyšších súdnych autorít (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sž/128/95 publikovaný pod R 71/98, rozsudok sp. zn. 2Sžo/106/2007, sp. zn. 3Sžf/74/2007, sp. zn. 6Sžo/96/2007, sp. zn. 6Sžo/133/2007, sp. zn. 6Sžo/6/2008), z ktorej vyplýva, že v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie právna teória rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktoch a disciplinárnych deliktoch ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť (výstižne to určuje zákon o priestupkoch). Iné správne delikty sú svojou povahou najbližšie práve priestupkom. V oboch prípadoch ide o súčasť tzv. správneho trestania, o postih

správnym orgánom za určité nedovolené konanie (či opomenutie). Formálne označenie určitého typu protispoločenského konania a tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty a z toho vyvodené následky v podobe sankcií, vrátane príslušného konania, pritom či už ide o oblasť súdneho alebo správneho trestania, je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflexia názoru spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Kriminalizácia, či naopak dekriminalizácia určitého konania nachádza výraz v platnej právnej úprave a v ich zmenách, voľbe procesných nástrojov potrebných k odhaleniu a dokázaniu konkrétnych skutkov ako aj prísnosti postihu delikventa. Z týchto hľadísk treba vychádzať pri posúdení nevyhnutnosti konkretizácie skutku a jeho miesta v rozhodnutí. Zákonná úprava je jednoznačná pokiaľ ide o konanie o trestných činoch, pretože podľa trestného zákona musí výrok rozsudku presne označovať trestný čin, ktorého sa týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením príslušného zákonného ustanovenia, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, poprípade i iných skutočností potrebných, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Pri priestupkoch je obdobná právna úprava. Výrok rozhodnutia o priestupku musí obsahovať tiež popis skutku s označením miesta a času jeho spáchaniu, vyslovenie viny, druh a výmeru sankcie. Široká oblasť iných správnych deliktov však takéto jednoznačné vymedzenie výroku rozhodnutia nemá. Odkazuje sa len na § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej aj Správny poriadok), podľa ktorého výrok rozhodnutia obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté, poprípade tiež rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť plnenia, určí správny orgán na to lehotu. Vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o správnom delikte, musí spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. Tento záver je vyvoditeľný priamo z ustanovenia § 47 ods. 2 Správneho poriadku. V rozhodnutiach trestného charakteru, ktorými sú nepochybne i rozhodnutia o iných správnych deliktoch je nevyhnutné vymedziť presne, za aké konkrétne konanie je subjekt postihnutý. To je možné zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne uvedením iných skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, pre určenie rozsahu dokazovania, a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchateľ dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné pre určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebne odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľná časť rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynútiteľné exekúciou.

26. Taktiež súd považuje za nevyhnutné poznamenať, že záver o nevyhnutnosti úplnej špecifikácie iného správneho deliktu (z hľadiska vecného, časového a miestneho) plne korešponduje i s medzinárodným záväzkom Slovenskej republiky. Je potrebné pripomenúť, že aj na rozhodovanie o iných správnych deliktoch dopadajú požiadavky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách (ďalej aj Dohovor), keď Dohovor v článku 6 ods. 1 uvádza „akékoľvek trestné obvinenie“, je potrebné poskytnúť záruku tomu kto je obvinený v trestnom konaní ako aj v správnom konaní pre podozrenie zo spáchania správneho deliktu. Takto vykladá Dohovor stabilne i judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva. Z uvedeného potom treba vyvodiť, že výrok rozhodnutia o postihu za iný správny delikt musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, poprípade aj uvedenie iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby nemohol byť zamenený iným. Pre nezameniteľnú konkretizáciu deliktu osoby z neho obvinenej s iným správnym deliktom, ktorých obdobných deliktov má byť veľké množstvo (a práve z tohto titulu hrozí ich možná zameniteľnosť, a následné komplikácie pri aplikácii zásady litispendencie, resp. zásady res iudicata), nie je možné pripustiť absenciu tzv. skutkovej vety vo výrokovej časti rozhodnutia správneho orgánu pri výkone správneho trestania a uspokojiť sa iba s opisom v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu, ako v preskúmavanej veci. K tvrdeniu žalovaného, že rozhodnutie správcu dane obsahuje všetky náležitosti rozhodnutia, ktoré zakotvuje Daňový poriadok súd konštatuje, ako to vyplýva aj z úvodnej vety § 63 ods. 3 Daňového poriadku, že uvedené platí len v prípade, ak Daňový poriadok alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, pričom s poukazom

na predchádzajúce odseky je zrejmé, že výlučne § 63 Daňového poriadku nemožno aplikovať na predmetnú vec.

27. Vo svetle uvedeného, súd dospel nad rámec žalobných bodov k záveru, že súdom preskúmavané rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím trpí závažnou vadou jeho nezákonnosti. Vzhľadom na to sa súd nezaoberal ďalšími žalobnými námietkami žalobcu a napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové správne rozhodnutie zrušil a vec vrátil správcovi dane na ďalšie konanie. V novom konaní prvostupňový správny orgán vo veci opätovne rozhodne v súlade s právnym názorom vyslovenom v tomto rozsudku (§ 191 ods. 6 SSP).

28. O náhrade trov konania rozhodol správny súd tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania voči žalovanému (§ 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 SSP) s ohľadom na to, že nárok na náhradu trov prvostupňového a kasačného konania sa posudzuje komplexne (spoločne) podľa konečného výsledku konania.

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Správneho súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať na Správnom súde v Košiciach v lehote 30 dní od doručenia tohto rozsudku [§ 443 ods. 1 SSP a § 493e SSP]. Zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť. (§ 493e SSP v spojení s § 443 ods. 1 a 5 SSP)

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správnemu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť:
a) označenie napadnutého rozhodnutia,
b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správnemu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že
a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutím o kasačnej sťažnosti alebo

j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom(§ 440 ods. 2 SSP).

V kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti (§ 441 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačná sťažnosť nemá odkladný účinok, ak SSP neustanovuje inak (§ 446 ods. 1 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Uvedená povinnosť neplatí, ak:
a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c) a d),
c) je žalovaným Centrum právnej pomoci. (§ 449 ods. 1, 2 SSP).